

Μελετούμε και μαθαίνουμε έθιμα της Κύπρου μας

Έθιμα των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων

Ένα έθιμο στην Κύπρο τα Χριστούγεννα είναι να φτιάχνουμε γλυκά, όπως κουραμπιέδες και μελομακάρονα. Επίσης στολίζουμε στο σπίτι μας ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο και καλούμε φίλους και συγγενείς να φάμε μαζί.

Το βράδυ της παραμονής της Πρωτοχρονιάς όσοι έχουν στα σπίτια τους τζάκι κόβουν κλαδιά ελιάς και τα ρίχνουν μέσα στη φωτιά. Την ώρα που ρίχνουν το φύλλο λένε το πιο κάτω τραγουδάκι: Αϊ Βασίλη, Βασιλιά, δείξε και φανέρωσε αν με αγαπά ... και λένε το όνομα του ατόμου που θέλουν να μάθουν αν τους αγαπά. Αν το φύλλο καεί με θόρυβο, τότε σημαίνει ότι το άτομο που ευχήθηκαν τους αγαπά.

Επίσης την Πρωτοχρονιά φτιάχνουμε τη βασιλόπιτα και μέσα βάζουμε χρήματα. Όποιο παιδί βρει το κομμάτι με τα χρήματα λένε που θα του πάει καλά η χρονιά.

Την ημέρα των Φώτων τα παιδιά γυρίζουν στις γειτονιές και στους συγγενείς τους και τους λένε ένα τραγουδάκι με σκοπό να πάρουν χρήματα: Καλημέρα και τα Φώτα και την Πουλουστρίνα πρώτα.

Δημήτρης Μουζούρης

Τα Χριστούγεννα φτιάχνουμε μελομακάρονα και κουραμπιέδες. Στολίζουμε ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο με χρωματιστά στολίδια και με λαμπίτσες. Μερικοί φτιάχνουν κάτι γλυκά, που ονομάζονται φοινικωτά. Ο περισσότερος κόσμος νηστεύει πριν τα Χριστούγεννα σαράντα μέρες. Τα Χριστούγεννα, μετά την εκκλησία, τρώμε σούπα αυγολέμονη.

Το πιο σημαντικό γλυκό που φτιάχνεται την Πρωτοχρονιά είναι η Βασιλόπιτα. Μέσα στη βασιλόπιτα βάζουμε ένα κέρμα. Η βασιλόπιτα κόβεται με την εξής σειρά: το πρώτο κομμάτι κόβεται για τον Άγιο Βασίλη. Το δεύτερο κομμάτι κόβεται για το σπίτι. Το τρίτο κομμάτι είναι για τον πιο μεγάλο της οικογένειας. Και τα άλλα κόβονται με τη σειρά της ηλικίας. Όποιος βρει το κέρμα είναι η τυχερή του χρονιά. Αυτό το έθιμο της Πρωτοχρονιάς προέρχεται από μια ιστορία που έγινε παλιά. Ο Άγιος Βασίλειος βοηθούσε τους φτωχούς να πληρώνουν τους φόρους. Μια μέρα ο κυβερνήτης πήρε τα κοσμήματα των ανθρώπων. Ο Άγιος Βασίλειος τον παρακάλεσε να δώσει τα κοσμήματα πίσω. Πήγε να τα δώσει, αλλά δεν ήξερε ποιο ανήκε στον καθένα. Έτσι ο άγιος Βασίλειος έφτιαξε ψωμιά και μέσα σε κάθε ψωμί έβαλε κι από ένα χρυσαφικό. Μοίρασε τα ψωμιά στους ανθρώπους κι έτσι όλοι οι φτωχοί ήταν χαρούμενοι γιατί βρήκαν από ένα κόσμημα.

Βαρνάβας Σεραφείμ

Εγώ θα παρουσιάσω ένα χριστουγεννιάτικο έθιμο της Κύπρου. Πρώτα θα σας πω ότι είναι ένα έθιμο που γίνεται την 1^η του Γενάρη. Την 1^η του Γενάρη έρχεται ο Άγιος Βασίλης. Ο άγιος Βασίλης έχει άσπρα γένια, είναι χοντρός και φορά κόκκινη στολή. Αγαπά όλα τα παιδιά του κόσμου. Έρχεται με το έλκηθρό του και φέρνει δώρα σε όλα τα παιδιά. Αυτό γίνεται η ώρα δώδεκα τα μεσάνυχτα κάθε Πρωτοχρονιάς.

Αυτό είναι ένα ωραίο έθιμο κι εμένα μου αρέσει πάρα πολύ, γιατί ο άγιος Βασίλης φέρνει ωραία παιχνίδια, γλειφιτζούρια και άλλα ζαχαρωτά και όλα τα παιδιά διασκεδάζουν και νιώθουν χαρούμενα. Είναι όμορφο να βλέπεις όλα τα παιδιά χαρούμενα που παίρνουν δώρα από τον άγιο Βασίλη.

Παναγιώτης Σεραφείμ

Το έθιμο της βασιλόπιτας ξεκίνησε από τον άγιο Βασίλειο. Κάθε Πρωτοχρονιά κάνουμε μια βασιλοπιτα που περιέχει ένα τυχερό νόμισμα. Μόλις έρθει ο καινούργιος χρόνος, όσα άτομα είναι εκεί παίρνουν κι από ένα κομμάτι της βασιλόπιτας. Όλοι τρώνε το κομμάτι τους. Όποιος βρει το τυχερό νόμισμα είναι ο τυχερός της χρονιάς. Όλοι χαίρονται που κάποιος συγγενής τους βρίσκει το νόμισμα.

Όταν μετά ακούγονται πυροτεχνήματα για το καλωσόρισμα του νέου χρόνου, όλοι βγαίνουν έξω και τα βλέπουν. Όλοι είναι χαρούμενοι και ευτυχισμένοι για τον ερχομό του νέου έτους.

Γιάννης Ττούσιος

Εγώ θα περιγράψω ένα έθιμο που γίνεται τα Θεοφάνεια. Το έθιμο αυτό γίνεται στο λιμάνι του Ζυγίου το πρωί της μέρας των Θεοφανείων.

Πρώτα πηγαίνουμε στην εκκλησία για τη θεία λειτουργία. Ακολούθως πηγαίνουμε στο λιμάνι και ο ιερέας ψάλλει μέχρι να έρθει η ώρα που θα ρίξει το σταυρό στη θάλασσα. Οι κολυμβητές ετοιμάζονται να βουτήξουν στο παγωμένο νερό. Στη συνέχεια ο ιερέας ρίχνει το σταυρό στο νερό και οι κολυμβητές βουτούν μέσα για να τον πάρουν. Ο ιερέας ρίχνει το σταυρό τρεις φορές. Στο τέλος όλος ο κόσμος χειροκροτεί.

Το έθιμο αυτό συμβολίζει τη βάπτιση του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό. Έτσι, ο σταυρός είναι ο Χριστός και η θάλασσα ο Ιορδάνης ποταμός. Αυτό λοιπόν το έθιμο γίνεται κάθε χρόνο για να γιορτάσουμε τη βάπτιση του Χριστού.

Ο κόσμος είναι πολύ χαρούμενος και ενθουσιασμένος. Το ίδιο συναίσθημα νιώθουν και αυτοί που λαμβάνουν μέρος σ' αυτό το έθιμο. Τα δικά μου συναισθήματα είναι χαρά, ευτυχία και αγωνία για το ποιος θα πάρει το σταυρό.

Φλώρα Χριστοφή

Έθιμο του Πάσχα

Η λαμπρατζιά

Το έθιμο που θα περιγράψω είναι η λαμπρατζιά. Αυτό το έθιμο γίνεται το Μεγάλο Σάββατο, έξω από την εκκλησία, την ώρα της λειτουργίας για την Ανάσταση του Χριστού. Η λαμπρατζιά είναι μια μεγάλη φωτιά που την ανάβουν στο προαύλιο της εκκλησίας.

Από μερικές μέρες πριν οι νεαροί του χωριού μαζεύουν ξύλα ώστε να γίνει μεγάλη λαμπρατζιά. Προσπαθούν να μαζέψουν όσα πιο πολλά ξύλα μπορούν για πιο μεγάλη φωτιά. Τη νύχτα του Μεγάλου Σαββάτου η λειτουργία ξεκινά η ώρα 12 τα μεσάνυχτα και λίγο πιο πριν οι νεαροί ανάβουν τα ξύλα. Στη συνέχεια η λαμπρατζιά μένει αναμμένη μέχρι τα ξύλα να γίνουν κάρβουνα.

Το έθιμο συμβολίζει το κάψιμο του Ιούδα που πρόδωσε το Χριστό και γίνεται για την τιμωρία του Ιούδα. Έτσι, μέσα στα ξύλα της λαμπρατζιάς κρεμάζουν μια ρούχνη κούκλα που φτιάχνουν οι χωριανοί, η οποία συμβολίζει τον Ιούδα.

Πολλοί χωριανοί μένουν έξω από την εκκλησία την ώρα της λειτουργίας της Ανάστασης και βλέπουν τη φωτιά. Επίσης ρίχνουν κροτίδες και όταν τα ξύλα της λαμπρατζιάς γίνουν κάρβουνα κάνουν σούβλες.

Το έθιμο αυτό μου αρέσει πάρα πολύ, γιατί μου αρέσει η μεγάλη φωτιά και είμαι χαρούμενος όταν βλέπω τη λαμπρατζιά και όταν πηγαίνω στη λειτουργία της Ανάστασης.

Στέλιος Χριστοφόρου

Αυγουλοδρομίες

Οι αυγουλοδρομίες παίζονται το Πάσχα σε διάφορες εκδηλώσεις. Το παιχνίδι παίζεται λόγω της ευτυχίας που νιώθουν οι άνθρωποι από την Ανάσταση του Χριστού.

Πρώτα πρέπει να βάλεις ένα κουτάλι στο στόμα και ένα καλά ψημένο αυγό στο κουτάλι. Πηγαίνεις στη γραμμή αφετηρίας και περιμένεις το σύνθημα να ξεκινήσεις. Μόλις ακούσεις το σήμα ξεκινάς να τρέχεις ή να περπατάς μέχρι το τέρμα. Στη διαδρομή, όμως, δεν πρέπει να σου πέσει το αυγό από το κουτάλι. Αν σου πέσει το αυγό τρέχεις ξανά στην αρχή και ξανατρέχεις. Ο πρώτος που τερματίζει κερδίζει το παιχνίδι όλο.

Όσοι παρακολουθούν το παιχνίδι φωνάζουν το όνομα εκείνου που θέλουν να νικήσει. Και όσοι παίζουν νιώθουν αγωνία και θέλουν να νικήσουν και να πάρουν μετάλλιο.

Γι' αυτό το παιχνίδι νιώθω χαρά και αγωνία για τη νίκη. Επίσης νιώθω και ευτυχία που λαμβάνω μέρος.

Λεωνίδας Χαραλάμπους

Ένα πανηγύρι

Εγώ θα παρουσιάσω ένα έθιμο που γίνεται κάθε χρόνο στις 2 του Φλεβάρη στο χωριό της μητέρας μου. Στο κατεχόμενο χωριό Παλαίκυθρο γινόταν πανηγύρι, αλλά τώρα γίνεται στην Παναγία των Αμπελιών στη Λάρνακα.

Πρώτα πηγαίνουμε στην εκκλησία. Γίνεται εκκλησιασμός και μετά τη λειτουργία όλοι οι κάτοικοι του χωριού πηγαίνουν δίπλα από την εκκλησία που υπάρχει ένα μεγάλο εστιατόριο. Εκεί πηγαίνουν να φάνε, να πιούνε, να τραγουδήσουνε και να χορέψουν.

Αυτό το έθιμο γίνεται για να μην ξεχνούνε οι χωριανοί τα έθιμά τους. Επίσης αυτό το έθιμο για τους κατοίκους του κατεχόμενου χωριού Παλαίκυθρο συμβολίζει την κατεχόμενη Κύπρο μας.

Αυτοί που παρακολουθούν τα μικρά σκετσάκια που διοργανώνονται νιώθουν συγκίνηση, γιατί θυμούνται το υπέροχο χωριό τους και χαρά, γιατί βλέπουν τους παλιούς τους γείτονες, κατοίκους του χωριού και φίλους. Επίσης νιώθουν ικανοποίηση και ευχαρίστηση γι' αυτό που τους προσφέρει το χωριό. Αυτοί που παίρνουν μέρος στα σκετσάκια που διοργανώνονται νιώθουν συγκίνηση και ικανοποίηση μαζί, γιατί προσφέρουν στους ηλικιωμένους του χωριού χαρά. Επίσης δίνουν ένα μάθημα στις νέες οικογένειες για να μην ξεχνούν το υπέροχο πανηγύρι που γινόταν στο χωριό των γονιών τους. Τα δικά μου συναισθήματα είναι συγκίνηση και χαρά, γι' αυτό το έθιμο που γίνεται και θα συνεχίσει να γίνεται κάθε χρόνο.

Χρίστος Κώστα